

C
E
R

S
E
N
I
N

CEREMONIAL DE PREDARE-PRIMIRE A FUNCȚIEI DE ȘEF AL STATULUI MAJOR AL FORTELOR AERIENE

Vineri, 18 iulie 2003, a avut loc ceremonia de predare-primire a funcției de șef al Statului Major al Forțelor Aeriene.

Au participat ministrul apărării naționale, Ioan Mircea Pașcu, și șeful Statului Major General, generalul dr. Mihail Popescu.

S-a dat citire Ordinului prin care generalul-locotenent Constantin Gheorghe a fost desărcinat din funcție și numit în calitate de reprezentant militar al României la NATO, iar generalul-maior Gheorghe Catrina a fost numit în funcția de șef al Statului Major al Forțelor Aeriene.

Prin Decret Prezidențial, noul șef al categoriei noastre de forțe armate a fost avansat, începând cu 1 august 2003, la gradul de general-locotenent.

Au fost predate și, respectiv, primite Drapelul de luptă și însemnul continuității comenzii Forțelor Aeriene.

Locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, generalul-locotenent Ion Magdalena, a adus, în numele întregului personal al categoriei de forțe, un binemeritat omagiu generalului-locotenent Gheorghe pentru rolul însemnat și contribuția sa deosebită la afirmarea și dezvoltarea Forțelor Aeriene, a evidențiat o serie de calități prin care s-a remarcat în întreaga sa activitate.

Generalul-locotenent Constantin Gheorghe și-a exprimat satisfacția pentru cuvintele calde, elogioase la adresa sa și a apreciat că rezultatele dobândite se datorează lucrului bun în echipă, colaboratorilor săi, tuturor comandanților și șefilor pe care i-a avut, dascălilor săi și nu în ultimul

rând întregului personal care a înțeles să-și facă datoria cu conștiințiozitate.

El a adus mulțumiri sincere șefului Statului Major General, ministrului apărării naționale, pentru sprijinul acordat în exercitarea funcției, a evidențiat învățămintele desprinse din munca desfășurată alături de cei doi conducători militari și a asigurat că la viitorul post de muncă își va dedica toate forțele slujirii cu credință și dăruire a armatei, a țării.

Șeful Statului Major General a subliniat profesionalismul, pasiunea și abnegația cu care generalul-locotenent Constantin Gheorghe și-a făcut datoria în timpul cât a fost adjunct al șefului Statului Major

continuare în pag. 5

INSCRIȚIE
PE
O
ARIPĂ
pagina 2

PROFESIONIȘTI
ÎN
INIMA
PĂDURII
pagina 3

VEGHIND
ÎN
ARȘITA
BĂRĂGANULUI
pagina 6

BLUJE
KNIGHTS
pagina 8
LA MUNTE,
SAU LA MARE?

INSCRIȚIE PE O ARIPĂ

Sărbătoarea la români este o bucurie. Tainică, reținută, cu grăi strânsă în căuș de palme bătătorite, trecut prin sita sufletului și urcată în minte ca semn de înțelegere.

La vreme de sărbătoare, tot omul bun lasă treaba deoparte, pune rânduială în toate câte rămân, îmbracă straie purtate rar și iese în lume. Un pic mai falnic, puțin mai arătos, însă totdeauna demn.

Și parcă nu sărbătoarea îl creează pe om. Pe omul bun. El este, există. Doar ochii, dar mai ales mintea noastră rămâne să-l vadă. Și, cel mai greu, să-l simtă.

- Dar, ce am spus... a trecut.
- Doar scrisul...

Canoanele blazonului

Rememorez.

În urmă cu 10 ani, câțiva oameni inimoși și o trupă de piloți talentați ai Bazei Aeriene de la Fetești, anticipând la vremea ceea ce va urma și judecând strict profesional, puneau temelia celei mai curajoase și deopotrivă ambițioase condiții contemporane, dorită de orice categorie de forțe armate: interoperabilitatea.

Ca într-un joc cu un alfabetar vechi, totul, dar absolut totul, a fost reconstituit: selecție, pregătire, priorități, necesități, rezultate parțiale. O rigurozitate matematică a înlocuit tot ce mai era aleatoriu, o disciplină mintală de învidiat a luat locul rutinei care, în Aviația Militară, este letală.

Dacă a fost greu sau ușor, eu nu am simțit. Însă știu sigur că a fost cel mai ambițios program, coerent și cu finalitate determinată, al oamenilor care au purtat vreedată pe cerul Bărăganului și al lumii blazonul unității.

Începând cu anul 1997, obiectivele de interoperabilitate au căpătat valoare de vârf și au fost cap de afiș în fiecare plan anual de pregătire pentru luptă în zbor. Modernizarea avionului MiG-21 a susținut material și practic efortul oamenilor, misiunile de luptă,

misiune internațională la care am participat a avut ca obiectiv tocmai acțiunea avioanelor de vânătoare în câmpul tactic inamic pe timp de noapte.

Ponderea mărită a misiunilor de luptă aer-aer a determinat inevitabil reluarea și, deopotrivă, reconsiderarea misiunilor reale de lansare a rachetelor deasupra mării, în poligonul Capu Midia. Astfel, la mijlocul lunii iunie, cincisprezece traicorii au brăzdat aerul umed și sărat al litoralului

aproape complet schimbate, au pus în evidență posibilitățile aeronavei și, deopotrivă, ale piloților, realizând puntea de legătură cu sistemul de pregătire și de luptă vestice.

Aproape firesc, însă deloc ușor, anii din urmă au însemnat și evidentă apariție a rezultatelor. Un fel de liniște interioară pe care ți-o dă lucrul bine făcut, un fel de stabilitate exterioară, o anume lejeritate dată de posibilitatea reală de a aborda orice categorie de pregătire în zbor cu majoritatea piloților.

Astfel, după vreme lungă cât un deceniu, piloții de la Fetești execută misiuni de luptă noaptea, în toate condițiile meteorologice. Ultima

românească într-o aplicație concepută ca joc de război și jucată la vreme de pace.

Bombardamentele și tragerile aeriene reale în poligon au devenit permanente. Executate în fiecare lună a anului de instrucție în curs, în special de către piloții din gruparea operațională, acestea au adus ca noutate folosirea bombelor de fabricație vestice. Suple, ușor de exploatat și foarte precise.

Dacă lângă toate misiunile mari ale Bazei Aeriene de la Fetești, ca într-un tablou de familie, definitivăm compoziția cu tot ce presupune pregătirea și executarea oricărui minut de zbor, realizăm, într-un anume fel, di-

mensiunea efortului anonim al acestor oameni. Organizarea starturilor de zbor pe două grupări - una ziua, alta noaptea -, încheierea trecerii pe avionul MiG-21 LanceR a grupării de piloți de la Mihail Kogălniceanu, executarea serviciului de luptă permanent, iar din luna august inclusiv noaptea, sunt doar câteva detalii care întregesc imaginea zilelor și nopților pe aerodrom. Aerodromul care, pe cei mai mulți dintre noi ne-a adunat sub același blazon, dar, mai ales, ne-a configurat identitatea.

Oamenii aerodromului

Dacă este o realitate că orice lucru trainic și bun se poate face doar cu oameni, atunci nu-i mai puțin adevărat că oamenii sunt cei care dau valoare și consistență faptelor.

Despre ei scriu. Despre cei care sunt acum. Nu-mi este "cânton părăsit la margine de drum" amintirea, ci viața mă îndeamnă să scriu despre viață. Iar zăbava mea ține și de faptul că merită scris despre oameni vii, buni sau răi, așa cum sunt. Pentru că, atunci când nu mai sunt, când "cerul lor" intră în pământ, moare și zborul. Atunci zăbava mea ar rămâne o tardivă consolare.

Viața aerodromului are ceva din ritmul focului continuu. Iar lângă această vatră totdeauna sunt oameni - minți treze și ochi limpezi -, singurii care urnesc lumea.

Punctul de comandă, dislocat sub punctul zero al pistei, rămâne locul de unde se realizează, în tot mai aglomerat spațiul aerian, conducerea, coordonarea și dirijarea tuturor aeronavelor aflate în zona de responsabilitate. Fiecare zi și noapte de zbor adună lângă crancele radarelor și în punctele obligate de coordonare, pe lângă turele de serviciu, alți zeci de oameni. De la locotenent-comandorii Dan Dobre, Virgil Manta, Teodor Zelenca, Mihai Tănase sau Sorin Guthy, la căpitanii Ionuț Anton, Marian Stroiescu ori

Cicerone Banu și până la mult mai tinerii navigatori cu dirijarea - sublocotenenții Vasile Parancici și Gheorghe Mecu.

Sau radiolocatoriștii, fără de care este imposibil de conceput executarea unei misiuni în spațiul aerian. Maiorii Ion Stanciu și Valentin Rădoi, căpitanii Gheorghe Simion, Valeriu Stanciu și Petre Părjol, maistrii militari Constantin Zamfir, Ovidiu Lăcătuș ori Gheorghe Covașchi sunt cei care transformă o situație aeriană îndepărtată și vagă într-o imagine coerentă și logică în care poți interveni cu scopul declarat al îndeplinirii misiunii. Iar pentru ca totul să fie complet, ca evoluția noastră să poată ajunge și acolo unde deciziile de întrebuintare a forțelor se iau, vine rândul controlorilor de spațiu aerian să transforme câmpul de luptă al aviatorilor în masă de lucru pentru cei ce decid în spațiul tactic și operațional. De la Emilia Niculescu, Constanța Vlad, Jeni Strimbeanu, Dalia Conțiu, Mona Manole, Mărioara Petre și Roberta Berbunșchi pornesc firele nevăzute acoperite de profesionalism și acuratețe care întregesc trenea coordonării activității de zbor.

Dacă piloții fac strict munca lor, la vedere, și ușor de cuantificat, în zeci de alte puncte sunt oameni care, în dreptul lor, fac posibilă fiecare decolare. De la ospătara Violeta Negutoiu până la bucatarul Manuela Călin, trecând pe la doctorii Dragoș Tudose ori Mirela Miulescu, cu un popas la psihologul Cresa Gologan, fără a uita de geniștii Valentin Stanciu ori Marian Bărbat, cu șoferii Mihai Paliciuc și Nicolae Răceanu, nu fără responsabili cu combustibilul Ion Oruna și Marcel Cantor, aerodromul și oamenii lui își desăvârșesc devenirea. Simplu, firesc, în felul lor...

**Căpitan-comandor
DUMITRU BERBUNȘCHI**

La miezul nopții de luni, 28 ianuarie 2002, prima aeronavă de transport greu C-130 Hercules, pilotată de echipajul comandat de comandorul Florin Muntiu, decola de la Baza 90 Transport Aerian spre Kabul, în întâia misiune din cadrul Forței Internaționale de Asistență de Securitate

desfășurare, primele pe care aviatorii noștri le executau după cel de-al doilea război mondial. Alături de reprezentanți ai Forțelor Aeriene din alte țări, printre care S.U.A. și Anglia, aliații de atunci și de azi ai românilor, Baza a fost stabilită la Karachi, de unde s-au efectuat 41 de misiuni spre Kabul, prima cu batalionul românesc de poliție militară. 41

Bistrița, cu "Lupii Negri", din Iași, noii sosiți la Kandahar.

Între atâția bravi "scorpionii", "șoimi", "lupi" de diferite culori, aviatorii sunt și vor fi

Echipajele C-130 Hercules, mereu în misiune

din Afganistan (ISAF), în prezența unor înalte personalități și a numeroși ziariști, parte dintre aceștia aflându-se, alături de detașamentul de poliție militară, chiar la bordul avionului pentru a consemna acțiunile militarilor români. A fost o activitate pe care publicația noastră a reflectat-o în detaliu, ca și cele ce au urmat, însoțită de relatări de la fața locului, prin impresiile transmise din teatrul de operații de comandorul Florin Călin, șeful celui de-al doilea echipaj.

Misiunile întreprinse de cele două echipaje, ca și de cele ce s-au succedat, au vizat, deopotrivă cu podul aerian București-Kabul inaugurat atunci, și un mare număr de deplasări în spațiul aerian afgan, atât de nesigur în privința securității aeronavelor ce-l survolau. Adevărate misiuni de luptă în teatru de operații militare în plină

de misiuni pe un traiect dificil, în lungime de 2.600 km dus-întors, în total 106.600 kilometri în care, în afara celor doi comandori, s-au distins prin precizia și siguranța zborului alți comandanți de echipaje: căpitan-comandorul Gheorghe Lupeș, locotenent-comandorii Marian Jilăveanu și Virgil Ion.

De la primele zboruri în cadrul ENDURING FREEDOM a trecut mai bine de un an. Debutul s-a făcut cu introducerea în teatrul de operații a batalionului de infanterie "Scorpionii Roșii", din Craiova. Oltenii vor păstra pentru toată viața amintirea acelor deplasări prin spațiul aerian al altor țări până la destinație. Siguranța zburătorilor militari le-a insuflat încredere și speranță în dificila lor misiune, așa cum aveau să se petreacă lucrurile și în cazul batalionului "Șoimii Carpaților", din

printri ai aerului. Profesioniști care, după cum ne-a informat comandorul Ionel Cernat - artizanul, alături de generalul de flotilă aeriană Constantin Croitoru (comandantul de atunci al Bazei) acelor misiuni ce aveau să se bucure de un mare prestigiu internațional - se află în fața celui de-al 40-lea zbor spre Kandahar, acoperind, de fiecare dată, o distanță de 9.500 kilometri dus-întors. Un total de 380.000 kilometri care, adăugați la cei menționați mai înainte, vizează o jumătate de milion numai într-un an și șase luni.

Dar cifrele sunt incomplete. Ele se îmbogățesc cu multe alte deplasări în care, la bordul aeronavelor Hercules, s-au aflat înalți demnitari români, miniștri, parlamentari, numeroși ziariști, artiști care l-au vizitat pe militarii români în diverse ocazii pentru a vedea cum își îndeplinesc misiunile în Afganistan.

Capacitatea de transport strategic a forțelor armate s-a materializat și în alte zboruri, cu același tip de aeronavă, în exerciții și aplicații internaționale în spațiul european, în Orientul Mijlociu, în timpul operațiilor militare din Irak, parcursuri de zbor care îi situează pe "millionarii" de la Otopeni în topul marilor performeri aeriene.

Acțiunile lor, atât de mediatizate peste Ocean și în toată lumea, prin intermediul unor renumite agenții de presă, în care se relatau aprecierile unor înalte personalități civile și militare cu privire la capacitățile aviației militare române de transport, le-au creat o faimă binemeritată. Ele s-au constituit, totodată, în tot atâtea prilejuri în care s-au format noi și iscusii comandanți de echipaje.

PETRE BĂNĂ

PROFESIONIȘTI ÎN INIMA PĂDURII

Cei care dau viață rachetelor

Cineva – “persoană importantă... Nu spui cine!” – m-a întrebat pe ce considerente am ales unitatea despre care urma să scriu în

Autodidact, locotenent-colonelul Ștefan Dumitrescu, comandantul divizionului tehnic, a învățat limba engleză vizionând emisiunile postului de televiziune Discovery.

numărul special al revistei noastre, cu ocazia sărbătorii Zilei Forțelor Aeriene. Cu alte cuvinte, de ce consider eu că unitatea respectivă este reprezentativă pentru artileriști și rachetiști. I-am răspuns interlocutorului că principalul considerent al deciziei mele a fost misiunea aparte a acestei unități. Acum, când scriu aceste rânduri, realizez faptul că nu a fost cel mai bun argument. Dedic acest material tuturor acelor care se întreabă de ce este divizionul tehnic comandat de locotenent-colonelul Ștefan Dumitrescu o unitate reprezentativă pentru Forțele Aeriene.

Ritualul

Lansarea unei rachete se constituie într-un moment impresionant. Un adevărat spectacol. Puțini sunt însă cei care știu că acest spectacol nu ar fi posibil fără participarea divizionului tehnic. La o piesă bună, spectatorii rețin în general intriga, deznodământul, frânturi din desfășurarea acțiunii și, eventual, actorul principal. La tragerile cu rachete sol-aer actorii principali sunt divizioanele de foc. Principala misiune a divizionului tehnic este aceea de a asigura divizioanele de foc cu rachete de luptă. Așadar, săgețile de foc care brăzdează cerul poligonului, impresionând asistența, încep prin a urma mai întâi o cale... pământeană, poate mai puțin spectaculoasă decât cea inițiată de apăsarea butonului “start” de la pupitrul de lansare, însă cu siguranță cel puțin la fel de riguros elaborată.

Pentru a înțelege mai bine regulile, reperatele și procedurile care guvernează acest veritabil ritual de inițiere – pregătirea “pământeană” pentru evoluția aeriană –, am urmat calea rachetelor înainte de a părăsi

divizionul tehnic, în limbaj de specialitate – fluxul tehnologic.

Am ajuns mai întâi la depozitul de rachete. Aici rachetele sunt păstrate în containere speciale. Pentru a lua drumul poligonului, acestea se scot din containere, se deconservează, iar apoi li se montează aripile și cârmele. Responsabil de realizarea acestor operațiuni este **maistrul militar Mihai Rotariu**. Echipa sa este formată din militari în termen.

Următorul obiectiv este platforma de asamblare. Aici, echipa condusă de **maistrul militar Ovidiu Spataru** atașează rachetei motorul de start, componentă care asigură desprinderea rachetei de pe rampa de lansare și accelerarea acesteia până la atingerea vitezei supersonice.

Racheta ajunge apoi la obiectivul pentru montare și echipare, unde echipa condusă de **maistrul militar Dorel Ureche** montează încărcătura de luptă a rachetei și stabilizatoarele motorului de start. La acest obiectiv lucrează atât militari în termen, cât și militari angajați pe bază de contract.

Urmează platforma de încărcare. Aici, racheta este amplasată la bordul mașinii de transport și încărcare, cu ajutorul unei macarale speciale. Echipa lucrează sub atenta îndrumare a **plutonierului-adjutant șef Constantin Mariniuc**.

Pentru ca racheta să poată funcționa, are nevoie de combustibil și aer. De alimentarea cu carburant este responsabil **sergentul-major Stan Marcu**, alimentarea cu aer intră în sarcina **maistrului militar Tudor**, iar cea cu oxidant este asigurată de **maistrul militar Ovidiu Rădulescu**.

Activitățile cu cel mai ridicat grad de risc sunt cele legate de alimentarea rachetei cu carburant și oxidant. Servanții lucrează la aceste platforme echipați cu costume de protecție adecvate – măști contra gazelor, costume de opanol, cizme și mănuși de cauciuc. Substanțele chimice care intră în compoziția carburantului sunt extrem de nocive organismului uman, inhalarea vaporilor afectând sistemul nervos. Nici cu oxidantul nu-i de glumă, acesta având un puternic caracter acid. Mărturie stau găurile făcute de vaporii acestuia în acoperișul metalic al adăpostului platformei de carburant. Oxidantul se neutralizează cu apă, iar carburantul cu benzină, ambele platforme de alimentare fiind uitate cu rezervoare de neutralizant.

O dată asamblată, încărcată și alimentată, racheta se îndreaptă către ultima etapă a pregătirii sale: platforma de control și husare. Aici se verifică, printre altele, documentele rachetei și ale mașinii, starea tehnică a autotractorului și a mașinii de transport și încărcare, precum și calitatea ancorării rachetei. După ce este husată, racheta este gata de drum.

Despre reușită

Despre activitățile desfășurate în divizionul tehnic în ultima perioadă de timp ne-a vorbit **maiorul Florian Marin**, șeful instrucției. Începând din toamna anului trecut, o serie de subunități de rachete sol-aer, cuprinse în planul de restructurare al Statului Major al Forțelor Aeriene, au fost desființate. Pentru divizionul tehnic acest demers a însemnat luarea în primire a unei cantități importante de tehnică și materiale. Deși volumul de lucru a fost foarte mare, oamenii s-au mobilizat și au finalizat activitățile într-un timp foarte scurt. Eforturile

lor au fost sprijinite cum se cuvine de comanda Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer, care a intervenit în primul rând la transportul tehnicii din garnizoanele Galați, Reșița și Hunedoara.

În luna mai a început pregătirea pentru tragerile din septembrie, care se vor desfășura în poligonul Capu Midia. Activitățile sunt complexe, începând de la întocmirea planurilor și a programului de studiu, până la pregătirea pentru transport a tehnicii divizionului și antrenarea echipelor pentru pregătirea rachetelor pe fluxul tehnologic. Așadar, în august, divizionul tehnic se va muta, practic, la Capu Midia. De pregătirea acestor oameni depinde, în bună măsură, calificativul final pe care Brigada 1 Rachete Sol-Aer îl va obține anul acesta în poligon. Drept urmare, acestei activități i se acordă atenția cuvenită de către întregul personal, de la comandantul divizionului până la ultimul servent de pe flux.

O altă activitate, cel puțin la fel de importantă, s-a desfășurat în luna iunie și a constat în verificarea rachetelor de luptă din divizioanele de foc. În cazul în care se constată un anumit defect în funcționarea aparatului de bord a rachetei – ne spune **maistrul militar Mihai Galiș**, operator pe stația mobilă de verificare și încercare a rachetelor –, se trece la înlocuirea blocului electronic care generează probleme, acesta fiind trimis ulterior la baza de reparații a Statului Major al Forțelor Aeriene.

Așadar, activitățile care se desfășoară în divizionul tehnic nu sunt nici puține, nici

Aeriene din Timișoara, iar apoi la cel al Bazei Aeriene din Caransebeș și, ulterior, ofițer cu întrebunțarea artileriei la comandamentul Diviziei 2 Aeriene. Așadar, a fost la tunuri, apoi la mitraliere, iar acum este la rachete. Un adevărat artilerist antiaerian! L-am întrebat de ce nu mai participă la concursurile aplicativ-militare. “Nu-mi permite timpul – mi-a răspuns. Aici am o sumedenie de sarcini, una mai importantă decât alta!” Cei care îl cunosc știu că pregătirea fizică nu este singurul său punct forte. Se decurcă “binișor” și la calculatoare. Specialiștii firmei Microsoft i-au testat deprinderile, acordându-i diplome care îi atestă calitățile în domeniile ingineriei de sistem, administrării de baze de date, dezvoltării de aplicații și administrării de sistem. Impresionant, nu?! Ar fi de dorit ca managementul resurselor umane din armată să-și demonstreze eficacitatea, utilizând la maximum potențialul acestui tânăr, înainte ca vreo firmă particulară să-i facă o ofertă pe care să n-o poată refuza...

Plutonierul-adjunct șef Constantin Mariniuc a fost repartizat în divizionul tehnic la absolvirea școlii de subofițeri, în 1972. A început ca plutonier de subunitate și a trecut, succesiv, prin toate funcțiile divizionului pe care le poate ocupa un subofițer. Mai puțin prin cea de șef platformă oxidant, și asta pentru că ocupase funcția similară la carburant, iar regulamentul spune cât se poate de clar: ori una, ori cealaltă!

Nea Costică își amintește cu plăcere multe secvențe din cariera sa. Printre acestea se află lansarea primei rachete pregătite de mâna lui, în poligonul Așuluck, în Rusia. Își amintește ca astăzi, deși tragerea a avut loc în 1985, cum

Cu oxidantul nu-i de glumă; alimentarea, golirea și neutralizarea rezervorului necesită atenție maximă din partea servanților și multă, multă îndemânare

ușoare. De fiecare dată când o nouă misiune se adaugă celor deja existente, oamenii înțeleg că fiecare sarcină are importanța ei, că fiecare misiune trebuie îndeplinită cum se cuvine. Și fac tot posibilul ca acest lucru să se întâmple. Întotdeauna reușesc! Au ei secretele lor... Unul dintre ele am reușit să-l aflui și eu: orele suplimentare...

Oameni de ispravă

Locotenentul Lucian Bornaza a cam lipsit din lotul Statului Major al Forțelor Aeriene la ultimele competiții sportive. Am crezut că lăsat-o mai moale cu pregătirea fizică, însă m-am înșelat. A venit în divizionul tehnic după ce a fost comandant de pluton, mai întâi în divizionul de artilerie antiaeriană al Bazei

racheta s-a dus exact la țintă.

L-am întrebat dacă, pe lângă bucurii, are și vreun regret. “Că-mbătrânesc!” – mi-a răspuns zâmbind complice. În clubul unității, la loc de cinste, se află diploma acordată subunității plutonierului-adjutant Constantin Mariniuc de către comandantul artileriei și rachetelor aeriene, generalul de brigadă Tiberiu Marineanu, pentru ocuparea locului III la tragerile antiaeriene.

Stă scris acolo, pe diplomă, cu litere de foc: “**Artileriști și rachetiști antiaerieni, cu mintea, puterea și speranța, să purtăm și să transmitem an de an flacăra veșnică a focului sacru de armă și de corp, a spiritului de sacrificiu și crezului iubirii de patrie!**” Sunt cuvinte care se sădesc în inimă, cuvinte care obligă.

Locotenent CIPRIAN PĂTRAȘCU

ZIUA FORTELOR AERIENE

Sfântul Mare Prooroc ILIE TESVITEANUL

Așa a ajuns Ilie Tesviteanul să închidă baierile cerului, de n-a mai căzut picătură de apă timp de trei ani. Râurile și pâraiele au secat. Foametea s-a întins peste tot.

Însuși proorocul a îndurat greutățile, deși Dumnezeu a trimis corbii să-l hrănească în pustie.

Ca să-i convingă pe păcătoși, inclusiv pe regele Ahab, de puterea dumnezeiască, Ilie a cerut să fie puși pe jertfelnice doi viței. Unul din partea lor și a sutelor de prooroci mincinoși, care se închinau lui Baal, și celălalt din partea lui. Vițelul nu li se dădea foc de către nimeni. Focul trebuia să vină de la adevăratul Dumnezeu. Zadarnic l-au implorat slujitorii pe Baal, zeitatea lor, să aprindă jertfelnicul pe care se afla vițelul lor tăiat în bucăți.

Când a venit rândul lui Ilie, acesta a cerut să se toarne, de trei ori, apă multă pe vițel, pe lemne, în groapă. Apoi s-a rugat Domnului. Și imediat a căzut foc din cer de a mistuit vițelul, lemnele. Până și pietrele au crăpat. Atunci mulțimea a căzut la pământ, strigând: "Cu adevărat! Acesta este Unul Dumnezeu și nu este altul afară de El".

Apoi, la rugăciunea proorocului, Dumnezeu a slobozit pe pământ ploii îndestulătoare.

La sfârșitul misiunii lui Ilie pe pământ, Dumnezeu l-a luat la El cu trupul său pământesc printr-o minune. A trimis un car cu cai de foc care l-au ridicat pe Ilie, în vârtej de foc, la cer.

Înainte de a doua venire a lui Iisus Hristos să judece oamenii, Ilie va reveni cu trupul pe pământ, continuându-și misiunea de mântuire. Până atunci el veghează, alături de Dumnezeu la tot ce ține de cer și fenomenele văzduhului.

Lată de ce slujitorii Forțelor Aeriene ale României și l-au ales ca patron spiritual și îl roagă să le fie pururea ocrotitor.

Este unul dintre cei mai mari sfinți militari și ai Vechiului Testament. S-a născut pe valea Iordanului, tatăl său, Sovac, fiind preot.

A crescut și a trăit ca un înger al lui Dumnezeu, rugându-se tot timpul. Și-a petrecut mai toată viața în pustie. Cărțile bisericești îi semnaleză existența cu peste opt secole înainte de venirea Mântuitorului pe pământ, în regatul de nord – Israel, pe timpul a trei domnii, una mai păgână decât alta.

Între anii 870–840, el a încercat în zadar să-i readucă pe cărmuitorii și pe oamenii păcătoși la credință în Dumnezeul cel adevărat, nu în idoli, cărora le aduceau jertfe omenești, în vreme ce pe aceia care îl cinsteau pe Atotputernic îl prigoneau.

Văzând că nu vor să se întoarcă la pocăință, i-a cerut lui Dumnezeu să-i pedepsească. Dar în marea sa iubire de oameni, Domnul zăbovea. La cererile insistente ale proorocului, de a-i da lui puteri supranaturale pentru a-i determina să se măntuiască, Dumnezeu l-a satisfăcut dorința.

Binecuvântarea Prea Fericitului P`rinte Patriarh al Bisericii Ortodoxe Rom#ne

Iubiți militari ai Forțelor Aeriene,

La sărbătoarea Sfântului Mare Prooroc Ilie Tesviteanul, ocrotitorul celor care, cu credință și cu dragoste de neam și țară, își îndeplinesc misiunea în Armata Română ca aviatori, artiști și rachetiști antiaerieni, radiolocatoriști și de alte specialități militare, vă binecuvântăm pe toți și vă încredințăm de rugăciunea neîncetată a Bisericii pentru Armata țării, pentru "buna întocmire a văzduhului" și "pentru cei ce călătoresc prin aer".

Rugăm pe Bunul Dumnezeu, Cel la glasul căruia

"freamătă apele în ceruri și se ridică norii de la marginile pământului", Cel ce "făurește fulgerele în mijlocul ploii și scoate vânturile din vistieriile Sale" (cf. Ieremia 10, 13), să păzească de războaie văzduhul acestei țări și sufletele voastre, dăruindu-vă curaj, credință, devotament, discernământ și spirit treaz, pentru ca slujirea voastră să fie desăvârșită și biruitoare.

Cinstind memoria tuturor celor ce și-au aflat mormântul printre norii din înălțimea cerului și prețuind vrednicia veghetorilor hotarelor cerești, vă adresăm cuvânt de suflet și iubire, rugându-l pe Sfântul și Marele Prooroc Ilie Tesviteanul să ne ocro-

tească pe toți, păzindu-ne de foc, de potop, de venirea altor neamuri și de toată primejdia.

Biserica vă binecuvântează ca pe niște vrednici fii ai ei și ai acestui neam, reamintindu-vă să păstrați credința dreaptă în Dumnezeu și dragostea pentru toți semenii voștri.

Cu dragoste părintească, doresc familiilor voastre și celor apropiați sănătate, fericire și împliniri!

La mulți ani!

**TEOCTIST
Patriarhul
Bisericii Ortodoxe
Române**

MESAJUL Șefului Statului Major al Forțelor Terestre

Sărbătorirea, de Sfântul Mare Prooroc Ilie Tesviteanul, a Zilei Forțelor Aeriene, îmi oferă plăcutul prilej ca, alături de întregul personal al Forțelor Terestre, să vă adresez tuturor celor care sluiți cu credință interesele naționale sub faldurile Forțelor Aeriene Române cele mai alese sentimente și felicitări pentru devotamentul și profesionalismul cu care vă angajați în îndeplinirea misiunilor care vă revin.

Aflați împreună în plin proces de reformă a structurilor, de modernizare a echipamentelor și de parcurgere a ultimelor etape ale integrării României în Alianța Nord-Atlantică, cunoaștem și apreciem eforturile dumneavoastră pentru alinierea Forțelor Aeriene Române la nivelul celor mai moderne standarde. Avem ferma convingere că dispuneți de resursele manageriale necesare îndeplinirii obiectivelor asumate, astfel încât să realizați capacitățile necesare ripostei împotriva mijloacelor aeriene de lovire. Urmărim cu deosebită atenție evoluția înzestrării Forțelor Aeriene cu mijloace de luptă performante, deoarece reușitele dumneavoastră ne dau liniștea necesară desfășurării acțiunilor terestre.

Doresc să amintesc, și cu acest prilej,

colaborarea fructuoasă, permanentă și pe multiple planuri a Forțelor Aeriene cu Forțele Terestre în interesul sporirii forței și prestigiului armatei. Dăruirea exemplară a piloților și permanența serviciului de luptă asigurat de componentele apărării antiaeriene potentează unitatea structurală a armatei și conferă verticalitate strategiilor sale de acțiune.

În acest moment aniversar, ne exprimăm bucuria și satisfacția față de succesele pe care le-ați obținut la exercițiile și aplicațiile desfășurate în țară și peste hotare, în efectuarea unor misiuni de mare răspundere în zone cu risc ridicat, în teatrele de operații din Afganistan și Irak.

Vă rugăm să primiți, din partea mea și a întregului efectiv al Forțelor Terestre Române, cele mai călduroase felicitări și uramă de împlinire a tuturor aspirațiilor!

LA MULȚIANI!

**Șeful Statului Major
al Forțelor Terestre
General-locotenent
dr. EUGEN BĂDĂLAN**

MESAJUL Șefului Statului Major al Forțelor Navale

Mă simt deosebit de onorat, în calitate de reprezentant al Forțelor Navale ale României, să transmit mesajul de salut al marinarilor, la acest moment aniversar, prilejuit de Ziua Forțelor Aeriene.

Așa cum noi, marinarii, sărbătorim Ziua Marinei de Sfânta Maria, cea care ne ocrotește pe ape, dumneavoastră, apărătorii cerului liber și senin al patriei, vă sărbătoriți ziua pe 20 iulie, când creștinii ortodocși prăznuiesc pe Sfântul Mare Prooroc Ilie Tesviteanul, cel care semnifică puterea dumnezeiască a cerului.

Forțele Aeriene reprezintă un segment important al sistemului militar, cu contribuții decisive în apărarea spațiului aerian și a întregului patrimoniu național, demonstrând că sunt parte organică a unei armate credibile și moderne.

Profesionalismul, calitățile dumneavoastră morale și profesionale, probate cu prilejul activităților organizate în comun cu Forțele Navale pe plan intern și internațional, ne dau certitudinea unor colaborări la fel de bune în viitor.

Vă rog să îmi permiteți ca în numele tuturor marinarilor români, astăzi, de Ziua Forțelor Aeriene, să vă transmit urarea noastră marinărească de "VÂNT BUN DIN PUPA" și să vă doresc noi succese în îndeplinirea activităților și misiunilor viitoare!

LA MULȚIANI!

**Șeful Statului Major
al Forțelor Navale
Viceamiral
CORNELIU RUDENCU**

ALE ROMÂNIEI

ORDINUL MINISTRULUI APĂRĂRII NAȚIONALE privind sărbătorirea ZILEI FORȚELOR AERIENE

Ca în fiecare an, la 20 iulie – zi în care prăznuim creștineste ridicarea la cer a Sfântului Măritul Prooroc Ilie Tesviteanul, ocrotitorul celor împătimiti de zbor, patronul spiritual al tuturor străjuitorilor hotarelor cerești ale Țării – sărbătorim Ziua Forțelor Aeriene ale României.

Este o frumoasă sărbătoare de suflet, de cinstire și smerită pomenire a bravilor înaintași ai ariplor românești, de mândrie și recunoștință pentru toți jertfiți întru slujirea, din aer și de la sol, a seninului Patriei, de încredere și îndemn pentru cei de azi, înrolați bărbătește în nobila misiune de veghe și apărare a spațiului aerian național.

În prezent, militarii din Forțele Aeriene – aviatori, radiolocatoriști, artileriști și rachetiști sol-aer – se află în plin proces de înnoire structurală, de perfecționare conceptuală și modernizare operațională, fundament al creșterii puterii combative a marilor unități și unităților, a capacității de reacție și acțiune a forțelor.

Componentă de elită a sistemului apărării naționale, Forțele Aeriene continuă să se modernizeze în toate planurile, să-și sporească nivelul de profesionalizare a întregului personal, apropiindu-se astfel de standardele de organizare, înzestrare, planificare și execuție proprii Alianței Nord-Atlantice. Spre meritul lor, militarii din această importantă categorie de forțe ale armatei au participat cu rezultate remarcabile la o serie de exerciții și aplicații multinaționale, în țară și în străinătate, și-au îndeplinit ireproșabil misiunile în cadrul operațiilor de menținere a păcii și pe teatrele luptei antiteroriste, contribuind, prin aceasta, la integrarea, pas cu pas, a României în structurile Alianței Nord-Atlantice.

Profesionalismul personalului militar și civil din Forțele Aeriene, ordinea și disciplina riguroase, spiritul de abnegație și dăruire, maturitatea și inteligența în conceperea și îndeplinirea reformei structurale sunt unanim apreciate și se bucură de respectul tuturor.

**Domnilor generali, ofițeri, maiștri militari, subofițeri,
militari angajați pe bază de contract și salariați civili,
Dragi ostași,**

Îmi este cunoscut faptul că dumneavoastră, toți, vă faceți cu prisosință datoria în posturile ce vi s-au încredințat, manifestând hotărâre și pasiune, răspundere și inițiativă. Sunt ferm convins că, și în continuare, vă veți pregăti exemplar pentru îndeplinirea misiunilor, vă veți perfecționa deprinderile, stilul de conducere și execuție, veți gestiona cu competență și clarviziune toate situațiile intervenite în spațiul aerian național, pentru ca, împreună cu personalul din celelalte categorii de forțe ale armatei, să asigurați, clipă de clipă, liniștea și seninul Patriei, să apărați cu strășnicie independența, libertatea, suveranitatea și integritatea teritorială ale României.

Îmi exprim, cu acest prilej aniversar, încrederea în calitățile dumneavoastră umane, profesionale și morale, certitudinea că veți fi mereu și mereu la înălțimea răspunderilor, la înălțimea nobilei misiuni de străjuire a spațiului aerian al țării.

Cu ocazia Zilei Forțelor Aeriene, vă felicit și vă urez noi împliniri, multă sănătate, fericire, bucurii și prosperitate dumneavoastră și familiilor dumneavoastră!

Ministrul Apărării Naționale
IOAN MIRCEA PAȘCU

MESAJUL

Șefului Statului Major General

În fiecare an, la 20 iulie, sărbătoarea Sfântului Mare Prooroc Ilie aduce cu sine și Ziua Forțelor Aeriene. Tradiția creștină a poporului român și strânsa legătură dintre Armată și Biserica rezidă în primul rând din alegerea unor praznice religioase ca mari sărbători ale militarilor. Nu doar Forțele Aeriene au ales ca patron un important sfânt. Forțele Terestre se află în grija Marelui Mucenic Gheorghe, Purtătorul de biruință, iar Forțele Navale sub oblăduirea Sfintei Fecioare Maria.

Când ne referim la Forțele Aeriene, suntem tentați să ne gândim în primul rând la aviație. Să nu uităm, însă, că pentru a apăra cerul patriei avem nevoie în aceeași măsură de artilerie și rachete sol-aer, precum și de radiolocație.

Aviația Militară continuă să se modernizeze în toate planurile, apropiindu-se astfel de standardele de organizare, planificare și execuție proprii Alianței Nord-Atlantice. Participarea piloților, a inginerilor și tehnicienilor militari la exercițiile NATO și NATO/PIP demonstrează pregătirea lor superioară, profesionalismul și profesionalitatea cu care își îndeplinesc misiunile.

Unitățile și subunitățile de artilerie și

rachete aer-sol se pregătesc deja de câțiva ani în Poligonul Capu Midia după standarde NATO, cu echipamente și aparatură moderne. Anul acesta, ca să vorbim doar de cel mai recent eveniment, rachetiștii români s-au antrenat împreună cu colegii lor francezi, iar diferențele dintre ei au fost marcate doar de nivelul tehnicii din dotare. Următorii ani, conform Concepției de înzestrare a Armatei României, vor diminua aceste diferențe, dar nu putem însă spune că le vor anula.

Radiolocația reprezintă, la rândul ei, o componentă esențială a sistemului național de apărare aeriană. Supravegherea prin radiolocație a spațiului aerian și crearea imaginii de radiolocație unice la nivelul Comandamentului Operațional Aerian Principal contribuie la îmbunătățirea gestionării spațiului aerian.

Pentru tot ceea ce ați făcut până acum, pentru speranța în mai bine pe care ne-o insuflați, vă mulțumesc și vă felicit!

Cu prilejul Zilei Forțelor Aeriene, vă adresez urări de succes și împliniri în tot ceea ce vă întreprindeți!

LA MULȚIANI!

General dr. MIHAIL POPESCU

CEREMONIAL DE PREDARE-PRIMIRE A FUNCȚIEI DE ȘEF AL STATULUI MAJOR AL FORȚELOR AERIENE

urmăre din pag. 1

General, precum și în funcția de mare răspundere pe care a avut-o în conducerea, timp de un an și jumătate, a Statului Major al Forțelor Aeriene, urându-i totodată, succes în noua calitate.

Ministrul apărării naționale, domnul Ioan Mircea Pașcu, a relevat, în intervenția sa, modul în care generalul-locotenent Gheorghe și-a dus la îndeplinire sarcinile pe linia îndeplinirii reformei în armată, în Statul Major al Forțelor Aeriene, capacitățile sale manageriale și a evidențiat rezultatele obținute în acest răstimp de categoria noastră de forțe armate, realizările dobândite pe

linia integrării țării și armatei noastre în structurile euro-atlantice.

Ministrul apărării a avut frumoase cuvinte de apreciere și la adresa generalului-locotenent Ion Magdalena care, în două rânduri, a asigurat în bune condiții etapele intermediare până la preluarea efectivă a funcției de șef al Statului Major al Forțelor Aeriene.

Domnul Ioan Mircea Pașcu și-a exprimat încrederea că noul șef al Statului Major al Forțelor Aeriene, generalul maior Gheorghe Catrina, își va onora cu cinste funcția încredințată și i-a urat succes în viitoarea activitate de diplomat militar generalului-locotenent Constantin Gheorghe.

ATMOSFERĂ DISTINSĂ, SĂRBĂTOREASCĂ

Duminică 20 iulie a.c., la Comandamentul Operațional Aerian Principal s-a desfășurat ceremonialul militar și religios prilejuit de sărbătorirea Zilei Forțelor Aeriene.

Au participat domni Gheorghe Matache și Sorin Encuțescu secretari de stat la Ministerul Apărării Naționale, generali și ofițeri superiori din structuri ale celorlalte categorii de forțe armate, reprezentanți ai instituțiilor și societăților aeronautice, foști comandanți ai Forțelor Aeriene și de arme din compunerea acestora, veterani de război.

S-a dat citire Ordinului ministrului apărării naționale, domnul Ioan Mircea Pașcu, emis cu acest prilej.

A fost dezvelită placa cu simbolul și denumirea Comandamentului Operațional Aerian Principal (COAP).

A fost prezentat Mesașul Patriarhului Bisericii Ortodoxe Române, Prea Fericitul Părinte Teoctist.

Preotul Statului Major al Forțelor Aeriene George Manea și preotul Daniel Negoită, de la Comandamentul Operațional Aerian Principal,

au oficiat un serviciu religios de cinstire a Zilei Forțelor Aeriene la prăznuirea Sfântului Mare Prooroc Ilie Tesviteanul, în care s-au înălțat rugăciuni către Dumnezeu într-o odihnă veșnică a eroilor aviatori, artileriști antiaerieni și radiolocatoriști, precum și a tuturor eroilor români căzuți pe toate câmpurile de luptă pentru apărarea țării și slava sfintei noastre biserici, pentru ca Atotputernicul să ne învrednicească pentru fapte bune în servirea fără preget, cu dragoste și credință a Forțelor Aeriene, a armatei și patriei.

Participanții au vizitat sectoare importante din cadrul Comandamentului Operațional Aerian Principal, le-au fost prezentate principalele obiective și misiuni pe care acesta le are de îndeplinit în cadrul sistemului național de apărare.

În aceeași atmosferă caldă, sărbătorească a fost cinstită ziua de 20 iulie în toate instituțiile, unitățile și marile unități din structura Statului Major al Forțelor Aeriene.

PETRE BĂNĂ

MESAȘUL Șefului Statului Major al Forțelor Aeriene adresat jurnaliștilor din Armată cu prilejul ZILEI PRESEI MILITARE

Printr-un frumos și răspăititor gest național, ziua de 23 iulie este dedicată presei militare scrise și vorbite. Data în sine marchează momentul fondării, cu 144 de ani în urmă, la 23 iulie 1859, a primei publicații ostășești, "OBSERVATORUL MILITAR", iar semnificația acestei sărbători a căpătat, an de an, noi valențe și reverberații în sufletele celor chemați sub Drapel, și nu numai.

Dumneavoastră, gazetarii militari, îndepliniți o misiune pe cât de dificilă, pe atât de importantă și utilă: realizați, mânduind cu pricepere condeiul, reportofonul sau camera de luat vederi, comunicarea între cei care poartă uniformă de ostași, între ei și societatea civilă, mediatizați înnoirile structurale și conceptuale din cadrul organismului militar, sunteți înainteformatorii și purtătorii imaginii noi, reale, pozitive, a Armatei României, a categoriilor ei de forțe armate. Și vă faceți datoria cu ireproșabil profesionalism, cu demnitate și probitate morală, cu eforturi ce vă onorează și vă conferă un loc aparte în conștiința și

inimile personalului Forțelor Aeriene, în conștiința și inimile militarilor de toate gradele din armată.

Pe foarte mulți dintre dumneavoastră vă cunosc personal de la diferite activități organizate în țară sau în străinătate și vă apreciez ardoarea întru zidirea în cuvânt și imagine a realității necosmetizate, vă citesc și vă ascult cu interes pe toți și am cuvinte de laudă pentru truda dumneavoastră în folosul Oștirii Române, în folosul integrării României în structurile euro-atlantice, în folosul camaraderiei dintre militarii români și militarii altor state ale lumii.

Îmi face o deosebită plăcere ca, de Ziua Presei Militare, să vă asigur de întreaga mea considerație, să vă felicit și să vă urez din inimă multă sănătate, minte mereu limpede, cuvinte potrivite, statură dreaptă în slujirea adevărului și Armatei, în cultivarea virtuților militare, în întărirea capacității de apărare a Țării!

General-locotenent
CONSTANTIN GHEORGHE

VEGHIND ÎN ARȘITA BĂRĂGANULUI

Drumul de acces într-o unitate de radiolocație, indiferent de locul în care este ea dispusă, are un cadru unic, inconfundabil. Șoseaua prăfuită, ale cărei hârtoape îți dau impresia că te îndrepti mai curând spre un teren de instrucție decât spre un dispozitiv militar, rotirea halucinantă a antenelor în căutarea țintelor aeriene, verdele crud al lizierei ce înconjoară unitatea – iată doar o parte din elementele ce au devenit, în timp, un ritual al existenței pentru cei ce-și desfășoară activitatea în arma radiolocație. Dar, dincolo de toate acestea, viața într-o unitate de radiolocație palpită după un... grafic strict, ale cărui "coordonate" tridimensionale sunt restructurarea, modernizarea și serviciul de luptă.

Exigențele prezentului

Locotenent-colonelul Cristian Presadă, comandantul unității, a prins toate etapele importante de restructurare, ce-au avut ca rezultat de bază crearea unei componente, de personal, mai suplă, în timp ce tehnica de luptă a rămas, cantitativ, la același nivel. "Indiferent de etapa de restructurare cuantificată – ne-a precizat domnia sa –, misiunile unității au rămas aceleași: supravegherea spațiului aerian în zona de responsabilitate, în limita posibilităților tehnicii din dotare, și asigurarea cu date radar pentru

cât se poate de reală, fapt ce impune, o dată în plus, modernizarea tehnicii existente sau înzestrarea cu una de tip modern.

Locotenent-colonelul Cristian Presadă își desfășoară activitatea în această unitate din anul 1980, de când a fost repartizat direct din școală. 23 de ani în care a parcurs toate treptele ierarhiei militare specifice, acumulând o experiență deosebită, identificându-se cu activitățile zilnice din cadrul unității, cunoscând în detaliu oamenii, cu părțile lor bune și mai puțin bune, ce compun colectivul al cărui comandant a ajuns în timp. Faptul că în prezent are gradul de locotenent-colonel i-a oferit și o satisfacție personală,

pe lângă cea profesională, întrucât gradul militar cel mai mare în familie era deținut de bunicul său, care fusese maior în armata regală. Cât se poate de sincer și onest, locotenent-colonelul Cristian Presadă a ținut să ne precizeze că "toate realizările unității, de-a lungul timpului, s-au bazat pe eforturile și dăruirea oamenilor ce compun colectivul pe care-l comand. Sunt mândru și onorat să am în subordine oameni care au dovedit că sunt capabili să acționeze în cele mai complexe condiții, dând astfel măsura pregătirii și talentului lor".

Traiectele din adâncuri

În punctul de comandă, traiectele materializate ale țintelor aeriene au "creat" o imensă pânză de păianjen, ale cărei fire fosforescente în lumina difuză sunt ticluite și înțelese doar de observatorii care controlează spațiul aerian.

La pupitrul de comandă, **maiorul Valerică Vasilescu**, loțiitorul comandantului, purta un dialog cu

oțierul cu întrebuințarea radiolocației în punctul de comandă, pentru a verifica buna desfășurare a serviciului de luptă. "Una din îndatoririle loțiitorului comandantului – ne-a precizat maiorul Valerică Vasilescu – este aceea de a organiza și verifica modul de desfășurare a serviciului de luptă. Mai concret, verific dacă observatorilor care controlează spațiul aerian le sunt asigurate condițiile necesare pentru a putea transmite situația aeriană 24 de ore din 24, la parametri stabiliți".

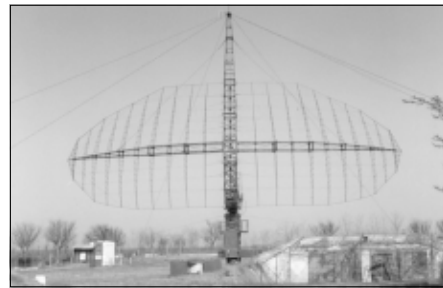
Despre nivelul ridicat de pregătire al celor aflați în fața planșetelor nu a trebuit să ne vorbească nimeni, întrucât precizia cu care trasau zborul țintelor aeriene, îndemânarea și rapiditatea cu care scriau, în "oglinză" numerele de zbor, organizarea perfectă la locul de muncă nu lăsa loc de comentarii. Tura de serviciu relevă o îmbinare a tinereții cu experiența. Cum? **Salariatele civile Elena Radu și Cerasela Iordache** lucrează de doisprezece ani în acest domeniu, timp în care au acumulat o experiență considerabilă, ce le-a fost extrem de utilă "ucenicilor" **Doinița Ivașcu și Dănuț Sârbu**, în urmă cu doi ani, când au început să dezlege tainele acestei meserii.

De-a lungul timpului, în fața planșetelor au fost nelipsite două "instrumente" ce au ajutat la materializarea a sute de traiecte: creta și cârpa de șters. Nu de puține ori, lucrurile complexe se fac cu unelte simple! Dar, într-un colț al punctului de comandă, am descoperit un instrument ce va determina, în scurt timp, ca banalele cretă și cârpa de șters să țină de domeniul trecutului: un calculator! În fața monitorului, **salariata civilă Liliana Hriscu** transmitea date privind situația aeriană. I se citea concentrarea în priviri, dar chipul ei era relaxat. Într-o scurtă pauză, ne-a mărturisit că "transmierea situației aeriene cu ajutorul calculatoarelor o consider un pas uriaș în evoluția acestui sistem. Transmiterea datelor se face, practic, în timp real și fără nici un fel de erori".

Maiorul Ion Stanciu, oțier cu întrebuințarea radiolocației în punctul de comandă, supraveghea cu atenție situația aeriană, astfel încât, dacă realitatea ar fi impus-o, să fie capabil să intervină în timpul cel mai scurt pentru a repune lucrurile pe făgașul normal. "An de an – ne-a precizat maiorul Ion Stanciu –, situația aeriană devine mai complexă, iar serviciul de luptă capătă, astfel, noi valențe. Dacă în anii '80 într-un grafic erau 70-80 de

calitativ, strict necesar într-o eră ce este supertehnologizată".

De-a lungul timpului, am avut ocazia să mă conving că în fiecare unitate de radiolocație există om bun la toate. Desigur, nici unitatea în care ne-am documentat nu a făcut excepție, acest "rol" revenindu-i **maistrului militar Gheorghe Tiniuc**, șef grupă de reparații a tehnicii. Un om de excepție, cu o viață pe măsură! Își desfășoară activitatea în această unitate din anul 1979, de când a fost repartizat aici din promoție. Prin unitate, mai în glumă, mai în serios, circula o vorbă: "Cine bea apă din acele locuri, acolo va rămâne!" Deși a băut apă din zonă, maestrul militar Gheorghe Tiniuc a vrut să infirme zicala. Abia după 32 (treizeci și două) de rapoarte în care a solicitat mutarea s-a convins de adevărul zicalii. Acum, privind în urmă, se bucură că viața i-a sortit să rămână în această unitate, deoarece satisfacțiile profesionale obținute alături de colegii săi nu le-ar fi putut avea în nici o altă unitate. Și-a dedicat timpul liber picturii și creării unei game largi de sisteme electrice și mecanice. Lucrarea pe care o consideră reprezentativă, materializată împreună cu căpitanul Valentin Stancu, pe durata a trei luni, în anul 1995, este macheta unității. La momentul finalizării machetei, reproducerea era atât de fidelă, încât respecta și numărul de... copaci existenți în cazarmă. Am avut ocazia să o admirăm și să remarcăm că

Provocările tehnologiei

În dispozitivul lor de luptă, **căpitanul Florin Minculescu**, comandantul companiei radiolocație, și **căpitanul Valentin Stancu**, comandantul companiei comandă și automatizare, stabileau ultimele detalii legate de activitățile de întrebuințare tehnică și remediere a defectiunilor, acolo unde situația o impunea.

"Acordăm o importanță deosebită activităților de întreținere a tehnicii – ne-a precizat căpitanul Florin Minculescu –, întrucât radarele au o vechime apreciabilă, multe dintre ele funcționând peste 20.000 de ore. Insuficiența pieselor de schimb, încadrarea doar la nivelul de 40 la sută din necesar a categoriei de maistrii militari, ieșirea la pensie a unui număr mare de oameni cu experiență în domeniu – iată doar câțiva din factorii care, de ce să nu recunoaștem, ne-au dat destul de multă bătaie de cap. Faptul că ne-am adaptat noilor realități este demonstrat de procentajul de bună funcționare a radarelor, care se situează în jurul valorii de 90 la sută".

Căpitanul Valentin Stancu, un pasionat al tehnicii de vârf, a absolvit anul acesta Facultatea de Știința Materialelor din Universitatea Politehnică București și, după cum ne-a mărturisit, "așteaptă cu nerăbdare momentul în care și sistemele de automatizare vor marca un salt

este, încă, funcțională, adică sistemul de pază era activ, iar radarele își roteau antenele nestăgălit. Lipseau doar avioanele în zbor!

Din bolta cerului, soarele își "trimitea" nemilos jerbele de foc ce încingeau bezmetic pământul. În radarul aflat în grafic, din fața indicatorului, **maistrul militar Gheorghe Covalschi** transmitea situația aeriană în punctul de comandă. Arșița de afară era... răcoritoare în comparație cu temperatura din cabină, ce înregistra valoarea de 40 de grade Celsius! O sticlă cu apă, pe jumătate golită, era singurul "obstacol" în calea căldurii zdrobitoare. Dezlipindu-se o clipă din fața monitorului, maestrul militar Gheorghe Covalschi ne-a mărturisit că "după 16 ani de serviciu de luptă, temperatura ridicată din cabină și lumina difuză fac parte din <<normalitate>> unui grafic. Pentru mine, indiferent de condițiile de muncă, lucrul cel mai important l-a reprezentat, în tot acest timp, executarea graficului la parametri stabilii!"

În arșița Bărăganului, cu o precizie de metronom, unitatea își continuă serviciul de luptă. Același lucru se întâmplă indiferent dacă plouă, dacă bate vântul sau viscoleşte. Și de fiecare dată, activitatea se desfășoară la nivelul calificativului FOARTE BINE!

GLAUCOMUL – O BOALĂ PARȘIVĂ

La ora actuală, o examinare oftalmologică completă cuprinde o serie de manevre și investigații specifice, fiecare în parte menită să evidențieze nivelul parametrilor funcționali: acuitate vizuală, simț cromatic, tensiune intraoculară, nictometrie, examen de câmp vizual. Fiecare dintre acestea oferă informații prețioase ce pot sugera o funcționare adecvată a analizatorului vizual.

Ne vom opri astăzi asupra importanței măsurării periodice, la adult, a tensiunii intraoculare – parametru a cărei valoare crescută peste 21 mm Hg este asociată, de cele mai multe ori, cu apariția bolii glaucomatoase. Glaucomul, afecțiune invalidantă ce afectează circa 2-3 la sută din populația mondială, este o reală problemă de sănătate publică, datorită riscului de orbire. Afecțiunea se datorează perturbărilor circulației lichidelor în glob, ce duc la ridicarea presiunii intraoculare și, în consecință, alterează în mod semnificativ nutriția capului nervului optic, generând modificări în timp ale câmpului vizual, scăderea acuității vizuale și – pentru cazurile neglijate – orbirea. Tensiunea oculară este, așadar, rezultanta stării de echi-

libru dintre conținutul globului ocular și elasticitatea pereților săi.

Cresterea presiunii intraoculare este unul dintre cei mai importanți factori de risc în apariția și evoluția glaucomului. Din păcate, nu există semne sau simptome care să sugereze existența sau starea de anormalitate. Spunem că "boala este parșivă". De aceea este cu atât mai importantă o depistare timpurie a persoanelor cu tendință la valori crescute ale tensiunii intraoculare, cu cât modificările de câmp vizual determinate de acestea, o dată instalate, sunt ireversibile. Este sugestiv faptul că timpul de evoluție a bolii glaucomatoase netratată scade o dată cu creșterea tensiunii intraoculare. Modularea matematică sugerează că orbirea ar surveni în 3 ani, când tensiunea intraoculară este de 30 mm Hg, în 7 ani când presiunea netratată este între 25-30 mm Hg, și în 15 ani când tensiunea intraoculară este cuprinsă între 21-25 mm Hg. Vă invit să trageți singuri concluziile, comparând aceste date cu modelul în care evoluția bolii este de 38 de ani, atunci când tensiunea intraoculară inițială mai mare de 25 mm Hg a fost menținută la valori normale sub tratament hipotensiv.

Trebuie, de asemenea, să vă spun că nu orice valoare crescută

a tensiunii intraoculare înseamnă glaucom. Sunt persoane care au valori ridicate ale presiunii intraoculare – superioare normalului statistic – și care nu dezvoltă niciodată glaucom, după cum sunt și pacienții cu glaucom, la care tensiunea este în limitele normalului statistic. În ultimele decenii, cercetările efectuate au făcut progrese în diagnosticarea și tratamentul glaucomului, iar introducerea științelor exacte și a informațiilor au permis ca datele clinice să fie precise și posibil de cuantificat. În aceste condiții, clinicianului oftalmolog îi revine rolul de a stabili cu exactitate necesitatea instituirii tratamentului hipotensiv ocular.

Pentru personalul aeronautic, în special, se practică efectuarea unor investigații suplimentare care evidențiază deficite mai mari decât cele constatate în perimetria computerizată standard, ea putând să precizeze care pacienți cu hipertensiune intraoculară vor dezvolta deficite glaucomatoase.

Dr. AURORA NICODIN
medic primar oftalmolog

De la înființarea revistei noastre am semnalat, cu regularitate, aparițiile REVISTEI DE MEDICINĂ ȘI PSIHLOGIE AERONAUTICĂ, publicație ce s-a impus tot mai mult datorită conținutului său deosebit de interesant, nu numai în rândurile specialiștilor, ci și ale cititorilor mai puțin avizați cu terminologia medicală.

Numărul rezervat trimestrului al II-lea din acest an ne convinge, o dată în plus, de preocuparea constantă a Comitetului de redacție de a veni cu răspunsuri de înaltă rigoare științifică la numeroasele întrebări ce se ridică privitor la diagnosticarea, manifestările și tratamentul unor boli ce afectează sănătatea personalului Forțelor Aeriene.

Un colectiv, format din doctorii Marian Macri, comandantul Institutului Național de Medicină

La obiect, cu înaltă competență

Sub semnătura doctorandei Doina Trandafir, se poate citi și un alt material de mare actualitate: "Stres și emoție: un model integrat".

Despre boala care a început să îngrozească planeta și despre care se știu atât de puține lucruri – **sindromul respirator acut sever (SARS)** – ne furnizează date interesante doctorii Traian Popescu, Constantin Răduică și studentul în medicină Ionuț Cristian Panait.

Afirmăm că revista se adresează, deopotrivă, tuturor categoriilor de cititori. Articolul care deschide acest număr de excepție, semnat de doctorii Marian Macri, Mirela Anghel și Constantin Răduică, aduce în fața noastră cele mai importante modificări fiziologice și fiziopatologice asociate zborului și, implicit, măsurile specifice de prevenire, ameliorare sau combatere a efectelor acestor modificări, astfel încât călătoria cu avionul să fie cât mai sigură și confortabilă. Ne-o garantează autorii.

Afirmăm că revista se adresează, deopotrivă, tuturor categoriilor de cititori. Articolul care deschide acest număr de excepție, semnat de doctorii Marian Macri, Mirela Anghel și Constantin Răduică, aduce în fața noastră cele mai importante modificări fiziologice și fiziopatologice asociate zborului și, implicit, măsurile specifice de prevenire, ameliorare sau combatere a efectelor acestor modificări, astfel încât călătoria cu avionul să fie cât mai sigură și confortabilă. Ne-o garantează autorii.

PETRE BĂNĂ

Activitatea Asociației a fost mediatizată număr de număr în coloanele revistei "CER SENIN". Din păcate, numai în această publicație. În pofida așteptărilor noastre, dar, poate, și din cauza unei insuficiente activități de popularizare a rolului și scopurilor ei în rândurile cadrelor active, ale tineretului, numărul membrilor din aceste categorii este foarte mic, aproape insignifiant. Marea majoritate o formează pensionarii, veteranii, cei mai mulți trecuți de 70 de ani.

lață de ce ne-am propus să întreprindem o prezentare a ei, în măsura în care spațiul ne permite. Încercăm, așadar, un răspuns la eternelle întrebări: Cine? Ce? Cum? Când? Unde?

Asociația Română pentru

Propaganda și Istoria Aeronauticii este continuatoarea tradițiilor inaugurate de ARPA și este deschisă tuturor celor ce iubesc aviația, planorismul, parașutismul, deltaplanismul, astronautica etc. Este o organizație apolitică, nonprofit și unește mai multe categorii de membrii fondatori (în număr de 69), obișnuiți, simpatizanți, de onoare.

Nu există criterii de apartenență, aeronautica română cuprinzând, în totalitatea lor, atât unitățile militare, cât și cele civile. Este o asociație fără grade și granițe a tuturor iubitorilor aeronauticii, indiferent de sex, vârstă, naționalitate, orientare politică etc.

ARPIA activează prin filiale locale și la nivel național, conform Statutului său, organizează și desfășoară activități de propagandă în unități și școli, instituții militare și civile. Lunar, la sediințele filialelor, au loc manifestări propagandistice cu caracter aniversar și comemorativ.

Dintre filialele cu o prezență mai activă în această plajă de preocupări se numără cele din București, Brașov, Craiova, Buzău.

Filiala din Capitală a realizat, în ultima perioadă, cu sprijinul unor prestigioase instituții, între care Academia Română, ROMAERO,

ROMATS, Autoritatea Aeronautică Civilă Română ș.a., acțiuni de omagiere a unor figuri reprezentative, cum sunt cele consacrate lui Traian Vuia, Aurel Vlaicu, Elie Carafoli, Radu Mănicatide.

ARPIA a inițiat și sprijinit publicarea de materiale în presă, precum și a unor lucrări cu caracter memorialistic, istoric, parte dintre ele prezentate în revista "CER SENIN".

S-a hotărât că în anul 2003 să se înceapă tipărirea unor capitole largi din "Enciclopedia Aeronauticii Române".

La baza acestor apariții se situează munca unor inimoși membri cu preocupări literare, publicistice, istorice, cercetători din domeniul aeronauticii și

generozitatea unor sponsori.

Înainte de a încheia răspunsurile parțiale la cele cinci întrebări menționate la început, o alta – de ce? – ne frământă adesea.

De ce, de pildă, nu se implică în activitatea ARPIA unele organe ale statului – civile sau militare – care ar putea aduce un real ajutor moral și material bunei sale funcționări?

De ce nu se îngrijește nimeni de stabilirea unor locații corespunzătoare pentru filialele ARPIA?

De ce nu vin alături de noi și membri tineri? Răspunsul implică și insuficiența muncă de propagandă în rândul lor.

De ce în afara revistei "CER SENIN" și, mai recent, a revistei "ORIZONT AVIATIC", mass-media scrisă și audiovizuală nu ne acordă o atenție pe care, poate, ar binemerita-o asociația?

Supunem meditației cititorilor aceste gânduri.

Comandor (r) ing.
JEAN DĂSCĂLESCU

ARPIA – o prezență ce se vrea permanentă

La Școala Militară de Maiștri și Subofițeri a Forțelor Aeriene a fost editată o lucrare

ÎN SPRIJINUL CANDIDAȚILOR LA EXAMENUL DE ADMITERE

Pentru a veni în ajutorul celor ce doresc să susțină examenul de admitere în această vară la Școala Militară de Maiștri și Subofițeri a Forțelor Aeriene, a fost editată o broșură ce conține exerciții tip grilă de matematică și fizică.

Lucrarea a fost coordonată de comandorul Marian Milea, comandantul școlii, colonelul Ilie Andrei și căpitan-comandorul Constantin Dascălu, având ca autori cadre didactice cu o

mare experiență în cadrul acestei instituții de învățământ.

Materialul este grupat în două capitole: algebră și fizică și este în conformitate cu programa de admitere în școlile militare.

Enunțul fiecărui exercițiu este marcat de patru variante de răspuns, dintre care numai una este corectă.

Lucrarea a apărut într-un număr suficient de exemplare.

Solicitanții se pot adresa direct la sediul școlii sau prin INTERNET, la adresa www.artelecom.net/traianvuia

Fetele – în front!

Zi de neuitat pentru viitoarea activitate în rândul subofițerilor a fetelor care, după pregătirea militară generală și cursul de formare a subofițerilor chemați în activitate – încununat cu examenul de absolvire –, au fost înaintate la gradul de sergent în Forțele Aeriene. Ele au depus, de curând, Jurământul Militar, la Comandamentul Operațional Aerian Principal.

Toate sunt tinere, pline de viociune, bună dispoziție, domice de muncă și performanțe, fapt ce va aduce un suflu nou în colectivul de operatori spațiu aerian, în care unele au mai lucrat, iar altele au fost acum încadrate.

Întrearea lor în rândul corpului subofițerilor este percepută ca fiind de bun augur în desfășurarea în condiții de maximă exigență și corectitudine a activităților de supraveghere a spațiului aerian.

Menționăm că șefe ale ultimei promoții de cursante sunt **sergenții Diana Bozeșan și Roxana Stancu.**

Căpitan-comandor
DUMITRU PISTOL

ULTIMA BĂTĂLIE

De 11 ani, la Bacău, trimestrial, apare revista "Veteranul de război", editată de filiala județeană A.N.V.R. "General Eremia Gri-gorescu" și coordonată de colonelul (r) prof. Pintilie Hăineală, președintele acestei organizații. Număr de număr, în paginile publicației și-au aflat oglindirea fapte de arme și portrete ale foștilor combatanți din Forțele Aeriene ale României, luptători de elită în ostirea noastră în timpul celui de al doilea război mondial, mulți dintre ei distinsi, pentru acte de eroism, cu importante ordine și medalii de război între care, la loc de cinste se numără și cele mai înalte distincții, ordinele "Mihai Viteazul" și "Virtutea Aeronautică".

Fie că aceste fapte au fost relevate de autorii înșiși sau de către redactorii ori colaboratorii ai revistei, ele se constituie în adevărate pilde pentru militarii de azi din Forțele Aeriene sau pentru tinerii care, peste ani, vor face parte din personalul acestei categorii de forțe armate.

Semnalăm, din numărul apărut în preajma sărbătoririi Zilei Forțelor Aeriene, o evocare semnată de locotenent-comandorul în retrager, veteran de război Vasile Ciocărlan, și intitulată "Ultima bătălie", despre participarea Escadrilei 16 Observație-Informație, la luptele pentru eliberarea Cehoslovaciei, în special a celor de la Banská Bystrica, pe un frig năpraznic, când i-au degerat urechile și falangele de la ambele mâini și a fost rănit la piciorul stâng. Ultima bătălie aveau să o dea echipajele escadrilei la două zile după capitularea armatei fasciste, pe 11 mai 1945, când avioanele noastre au obligat aeronavele inamice atacatoare să abandoneze lupta.

De 11 ani, la Bacău, trimestrial, apare revista "Veteranul de război", editată de filiala județeană A.N.V.R. "General Eremia Gri-gorescu" și coordonată de colonelul (r) prof. Pintilie Hăineală, președintele acestei organizații. Număr de număr, în paginile publicației și-au aflat oglindirea fapte de arme și portrete ale foștilor combatanți din Forțele Aeriene ale României, luptători de elită în ostirea noastră în timpul celui de al doilea război mondial, mulți dintre ei distinsi, pentru acte de eroism, cu importante ordine și medalii de război între care, la loc de cinste se numără și cele mai înalte distincții, ordinele "Mihai Viteazul" și "Virtutea Aeronautică".

Fie că aceste fapte au fost relevate de autorii înșiși sau de către redactorii ori colaboratorii ai revistei, ele se constituie în adevărate pilde pentru militarii de azi din Forțele Aeriene sau pentru tinerii care, peste ani, vor face parte din personalul acestei categorii de forțe armate.

Semnalăm, din numărul apărut menționate, din compunerea Corpului 1 Aerian, acționau pentru culegerea de informații necesare Armatei a 4-a și, cu toate că nu dispuneau de armamentul de bord specific avioanelor de vânătoare, au reușit în repetate rânduri, să le facă inofensive spre cinstea și bravura luptătorilor noștri aerieni. (P.B.)

PE PODIUMUL PERFORMERILOR

La sfârșitul lunii iunie, unitatea comandată de locotenent-colonelul Ilie Cămențu a fost gazda examenului de obținere/menținere a titlului de specialist clasa 1, arma radiolocatie.

Comisia, formată din colonelul Ion Gătej, locotenent-colonelul Ilie Roșu, maiorii Gheorghe Maxim și

se trei seturi de teste tip grilă, care au solicitat din plin cunoștințele candidaților. Datorită seriozității cu care s-au pregătit, acest fapt nu i-a pus în dificultate, astfel încât la proba teoretică toți candidații au absolvit.

A urmat proba practică, constând în executarea unor

Examenul a confirmat: Specialiștii de clasă foarte bine pregătiți

Petrică Iancu, a examinat candidații prezenți atât prin probe teoretice, cât și practice.

Examenul a fost susținut de radiolocatoriștii încadrați în structurile direct subordonate Statului Major al Forțelor Aeriene.

La partea teoretică, examenul a fost gândit și aplicat într-un stil modern, folosindu-

verificări și reglaje la stațiile de radiolocatie și aparatura de automatizare.

Comisia a nominalizat cadrele militare care au obținut titlul de specialist clasa 1, urmând ca, în noua formă, să susțină examen pentru menținerea acestuia peste trei ani. (C.P.)

La sfârșitul lunii iunie, garnizoana Brăila a fost gazda **Concursurilor sportive și aplicativ-militare de vârf pentru unități operative.**

Sportivii din lotul Statului Major al Forțelor Aeriene au efectuat un stagiul de pregătire de două săptămâni, având ca scop atingerea unei forme fizice de vârf, definitivarea strategiilor pentru fiecare echipă și, nu în ultimul rând, intrarea în atmosfera specifică unui astfel de concurs.

La startul competiției s-au aflat sportivi ce au reprezentat Statul Major General, Forțele Terestre, Forțele Aeriene, Forțele Navale și Comandamentul de Transmisii. Dăruirea și ambiția sportivilor, concretizată în lupta pentru puncte, au asigurat "ingredientele" unei competiții de înalt nivel calitativ.

Efortul susținut al sportivilor ce au reprezentat Forțele Aeriene a fost răsplătit cu rezultate pe măsură. Astfel, la **patrulă**, echipa formată din **căpitan-comandorul Emil Hecico, maistrul militar Iosif Sarosi, plutonierul Ludovic Sarosi, militarii angajați Radu Zete și Ciprian Popa, soldații Vică Ilea și Paul Brabiescu**, a obținut **locul I**.

La proba de **înot**, **maistrul militar Gabriel Petric** a obținut **locul II** la individual – 400 metri liber, iar **ștabela** formată din **locotenentul Marin Ștefan, maistrul militar Gabriel Petric,**

militarul angajat Dorin Costea a obținut **locul III**. În proba de **triathlon**, la individual, s-au obținut **locurile II și III**, prin **militarii angajați Radu Zete și Ciprian Popa**, iar pe echipe, **locul II**.

Pe tatami, la **judo**, s-au obținut **trei locuri I**, prin **militarul angajat Daniel Bădicel** – categoria 60 kg, **plutonierul Nelu Dudă** – categoria 90 kg și **locotenentul Sorin Bucur** – categoria 100 kg. În clasamentul pe echipe, ai noștri au obținut **locul III**.

În **clasamentul general**, lotul reprezentând Statul Major al Forțelor Aeriene a obținut **locul II**. Rezultatul este cu atât mai meritoriu, cu cât el a fost obținut în pofida unor impedimente create de organizatori, voit sau nu. Căpitan-comandorul Emil Hecico, șeful lotului, ne-a mărturisit că "pe clădirea în care am fost cazați se afla o bulină galbenă, ce o atesta ca având gradul doi de risc seismic. În interior, peste tot, se aflau pancarte pe care era scris «Atenție, cade tavan!»>. Interesant este faptul că am fost singurul lot cazat într-o astfel de clădire!"

Tot în luna iunie, la Govora, s-a desfășurat **Campionatul militar de tenis de câmp**.

Concediul nostru

LA MUNTE, SAU LA MARE?

E miez de vară, e luna lui Cuptor, soarele este generos, poate prea generos, cu noi și ne e dor de concediu, ne e dor de mare și de munte, ne e dor de atmosfera plăcută a zilelor petrecute, 24 de ore din 24, cu familia, cu prietenii, cu rudele. Dar întrebarea este: unde mergem în concediu? Desigur, unii ar dori să-și petreacă, tihnă, vacanța la munte, la umbra și răcoarea brazilor, sub adierile miloase ale vântului. Alții, poate cei mai mulți, iubesc marea și briza ei sărată, tângesc după nisipul fierbinte al superbului nostru litoral. În fiecare dintre noi există, va exista mereu, tentația noului, a descoperirii, a schimbării de decor, măcar în perioada de odihnă dintr-un an.

La toate acestea s-a gândit, se gândește mereu, inimostul și întreprinzătorul nostru coleg Cons-

tanțin Stoian, cunoscut și răsfățat de salariații civili din Forțele Aeriene, și nu numai, sub titulatura "**șeful de la syndicate**". Ei bine, și în această vară, "șeful de la syndicate" s-a zbatut mult, a făcut ore întregi anticameră pe la diferite "ștabi" de la diferite ministere și, cu insistență diplomatică, promisiuni și reveniri enervante, a reușit să... smulgă, fie și pe "cărăială", câteva sute de bilete pentru stațiunile de odihnă de pe litoral și de la munte. Zbaterile domniei sale ar fi mult ușurate dacă ar mai funcționa, ca în urmă cu câțiva ani, protocolul dintre Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, încheiat în 1999, prin care salariații civili membri de sindicat din armată puteau beneficia de bilete de odihnă și de tratament subvenționate 50 la sută. Dar, din 2002 încoace, protocolul respectiv nu s-a mai aplicat

corespunzător, astfel că numărul biletelor a tot scăzut, s-a depreciat și calitatea serviciilor din stațiuni (s-au repartizat locuri la bungalow-uri sau în hoteluri cu servicii comune), iar eliberarea biletelor se face târziu, cu doar două-trei zile înainte de începerea seriei respective, ceea ce le face inoperante pentru solicitanți.

Pentru acest sezon, șeful nostru de sindicat a solicitat 350 de locuri și a primit 289 (250 de odihnă și 39 de tratament). E bine și așa! Iată, acum, și lista cu stațiunile de odihnă unde cei interesați pot solicita bilete pentru perioada **20 iunie – 10 septembrie 2003**. Pe litoral: Eforie Nord (hotelurile "Felix", "Cerna", "Bucegi", "Selena", "Hefaistos" și bungalowurile "Marea Neagră" și "Dunărea"), Eforie Sud (hotelurile "Ancora", "Capitol", "Gloria", "Măgura", "Riviera", "Suceava", "Crișana"), Techirgiol ("SC Dublet SRL Vile"), Venus (hotelurile "Favorit", "Melodia", "Brândușa", "Claudia", "Lidia", "Cocorul", "Pajura", "Vulturul", "Raluca"), Saturn (hotelurile "Atena", "Aida", "Cleopatra", "Tosca", "Narcis", "Semiramis", "Alfa", "Beta", "Gama"). La munte: Băile Felix-Oradea (hotelurile "Mureș", "Someș", "Unirea", "Lotus", "Poienita"), Moneasa (hotelul "Parc"), Păltiniș ("Casa turiștilor"), Sângeorz (hotelul "Someș"), Covasna (hotelul "Montana"), Vidra (vilele "Vidra"), Slănic Moldova (hotelul "Venus"), Soveja (hotelul "Zboina"), Voineasa (hotelurile "Lotrișor" și "Vidruța").

Tuturor norocoșilor (de bilete) – timp superb și vacanță plăcută!

NICOLAE RADU

BLUE KNIGHTS

Baza Aeriană Mihail Kogălniceanu a fost gazda exercițiului **Blue Knights**, la care au participat șase piloți din Forțele Aeriene ale României și 100 de militari din Escadrila 37 Transport Aerian, USAF, dislocată la Baza Aeriană Ramstein, Germania.

Exercițiul a constat în executarea de zboruri tactice la înălțimi mici, cu trei aeronave C-130 Hercules.

Pe parcursul desfășurării exercițiului, personalul navigant român a participat la pregătirea și executarea nemijlocită a misiunilor de zbor alături de echipajele americane, în calitate de observatori și ofițeri de legătură cu punctele de comandă și dirijare autohtone. Totodată, piloții români s-au familiarizat cu modul de executare, de către partea americană, a misiunilor de delestare CDS (sistem de delestare containerizat) pe timp de noapte, într-o zonă stabilită, conform procedurilor NATO, cu executarea manevrelor la sol (ground operations) și stabilirea măsurilor de securitate pe timpul desfășurării exercițiului și misiunilor în zbor.

Toate misiunile de zbor din cadrul exercițiului au fost executate pe timp de noapte. Ca urmare, pentru personalul navigant român, participarea în cadrul unor misiuni în care observarea modului de executare a navigației aeriene s-a efectuat cu ajutorul aparatului de vedere pe timp de noapte (NVG) s-a dovedit extrem de utilă. La fel de interesant a

fost și faptul că s-au executat toate tipurile de proceduri de apropiere ce se pot efectua cu avionul C-130, cu sau fără iluminarea pistei de decolare/aterizare, și observarea procedurilor NATO specifice zborului în formație.

Căpitan-comandorul Marian Gărăiacu, coordonatorul exercițiului în cadrul Bazei Aeriene Mihail Kogălniceanu, ne-a precizat că "desfășurarea acestui exercițiu s-a soldat cu acumularea unei experiențe deosebite pentru personalul navigant român. S-au executat misiuni tactice aer-sol și zboruri tactice de antrenament la mică înălțime, pe timp de noapte, multe dintre ele având caracter de noutate pentru partea română".

Căpitanul Dan Begin, șeful detașamentului american, a considerat că "exercițiul s-a desfășurat în condiții foarte bune, atingându-se toate obiectivele propuse. Am fost încântați de profesionalismul aviatorilor români, de modul în care am cooperat, fapt pentru care am dori să permanentizăm acest tip de exercițiu".

Desfășurarea unor asemenea exerciții permite personalului român implicat familiarizarea cu procedurile și tacticile specifice în operațiuni de sprijin PFP, ceea ce constituie un fapt important în atingerea cerințelor obiectivului de parteneriat "Aeronave de sprijin pentru operațiuni PFP conduse de NATO". (C.P.)

Redacția "CER SENIN"

Șoseaua București-Ploiești,
km. 10,5, sector 1, București
Telefon/Fax: 021/231. 53. 82

E-mail: cersenin@roaf.ro

ISSN 1582-6317. B 222.03; C 1011.00

REDACTOR -ȘEF:
DUMITRU AMARIEI;

SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE:
căpitan CRISTIAN PREDĂ;

REDACTOR DE RUBRICĂ:
locotenent CIPRIAN PĂTRAȘCU;

REDACTORI PRINCIPALI:
PETRE BĂNĂ,
NICOLAE RADU;
PROCESARE TEXTE:
LEANA TUDORAN;
CORECTURĂ:
ANDREIA LUNGU;

TEHNOREDACTARE:
ELENA TOFAN,
LUCIAN TEODORESCU;
FOTOREPORTER:
ADRIAN SULTĂNOIU

TIP-RIT LA
C.C.A. INTACT S.A.